

FESTIVALSKA

NOVINI 8

56. PULA

FESTIVAL IGRANOG FILMA
18. - 25. 7. 2009.
FILM POD KOŽOM

SUBOTA, 25. SRPNJA 2009.

VEČERAS U ARENI SVEČANA DODJELA NAGRADA
METASTAZE - UZNEMIRUJUĆI FILM O VREMENU DANAS
RELJA BAŠIĆ - DOBITNIK NAGRADNE FABIJAN ŠOVAGOVIĆ

PARTNER FESTIVALA

••T••Com• KulFurist

SALI trade d.o.o.
IZVODNA IZ OBLASTI PROMETA

Impressum Festivalskih novina

Ravnateljica Festivala
Zdenka Višković-Vukić

Umjetnički ravnatelj
Zlatko Viđačković

Producentica
Tanja Miličić

Koordinatorica programa
Nataša Šimunov

Voditelji popratnih programa
Branka Benčić, Marko Zdravković-Kunac, Svetlana Barač, Zvonimir Rumboldt i Tomislav Fiket

Produkcija zabavnog programa
Ela Poljarević

Voditelj marketinga
Sandra Petrović Dishpalli

Glasnogovornik Festivala
Hrvoje Pukšec

Voditeljica Press centra
Sanela Omanović

Za nakladnika
Zdenka Višković-Vukić

Glavni urednik festivalskih publikacija
Zlatko Viđačković

Urednik Festivalskih novina
Boško Picula

Redakcija:
Jordanka Grubač (zamjenica urednika), Matko Botić,
Ana Miljanić, Nicole Vojak, Sandra Mardešić

Službeni fotografi Festivala
Danko Vučinović (voditelj fotoslužbe), Hassan Abdel Ghani, Slaven Radolović, Hrvoje Matoković

Grafička urednica
Irena Musić

Prijelom
Dora Badurina Šuran

Tehnička podrška
Ivica Šuran, Tomislav Erman

Urednik web stranica
Goran Ivanišević

Tisak
Novi list

Sav materijal objavljen u Festivalskim novinama
dostupan je i na web adresi www.pulafilmfestival.hr

Nakladnik:
Pula Film Festival
Laginjska 5, p.p. 29
52100 Pula, Hrvatska
tel: ++ 385 52 393 321
fax: ++ 385 52 393 320
www.pulafilmfestival.hr
info@pulafilmfestival.hr

Uznemirujuće Metastaze i vječni mladić hrvatskog filma

Na konferencijama za novinare jučer u Circolu ekipa Metastaza predstavila je svoj film uoči njegove istarske premijere u Areni, a hrvatski filmski redatelji nagradili doajena hrvatskog glumišta Relju Bašića priznanjem Fabijan Šovagović

piše: Sandra Mardešić

Circolo je u petak ugostio pretposljednju ekipu filma iz ovogodišnjeg Nacionalnog natjecateljskog programa tevelikana hrvatskog glumišta Relju Bašića. Na jučerašnjoj konferenciji za novinare filmsku ekipu *Metastaza* redatelja Branka Schmidta predstavio je producent Stanislav Babić u izočnosti redatelja koji je spriječen bolešću. Premda je ekranizaciju istoimena kontroverznog romana Ive Balenovića, pretvorenog i u kazališni komad, već pogledalo 27 tisuća gledatelja diljem Hrvatske, svoju istarsku distribuciju započinje upravo Festivalom u Puli. „Film smo završili u siječnju, a već u veljači su se počeli pojavljivati piratski DVD-ovi tako da smo odlučili odmah krenuti s distribucijom“, osvrnuo se Babić na neke od problema hrvatske kinematografije. Inače, ovim je filmom najavio i svoj oproštaj od producerske karijere zbog straha da će u nedostatku sredstava, filmovi u budućnosti gubiti na kvaliteti. Ovaj „uznemirujući film“, sniman je „kamerom s ramena“ kako bi se hiperrealistično, gotovo dokumentarno prikazalo urbanu frustraciju i PTSP-ovsko beznađe. Ključnu i svoju prvu glavnu filmsku ulogu Rene Bitorajac je prihvatio bez previše promišljanja. „Ovo nije otkrivanje tople vode u filmu, sve je vrlo životno i ljudi su to prepoznali. Možete ih žaliti ili osuđivati, ali takvi ljudi postoje“, rekao je glumac o svojoj ulozi dodavši kako je sretan što ga prolaznici više ne dozivaju samo imenima uloga iz televizijskih serija, već ga zovu Krpa i citiraju njegove rečenice iz filma. Kao dio ekipe predstavio se i na Festivalu sveprisutni i iznimno popularni Emir Hadžihafizbegović čestitavši hrvatskim kolegama na sjajnoj glumačkoj ekipi. Društvenu ulogu filma istaknula je i glumica Ljiljana Bogojević,

koja tumači ulogu Filipove majke rekavši kako se nada da će film prenijeti poruku roditeljima da ne zatvaraju oči pred istinom i problemima svoje djece.

Na sljedećoj konferenciji za novinare u Circolu Arsen Anton Ostojić, predsjednik Društva hrvatskih filmskih redatelja, a uz Sašu Vojković i Zvonimira Jurića i član Ocjenjivačkog suda za dodjelu nagrade Fabijan Šovagović proglasio je ovogodišnjeg, devetog po redu laureata nagrade za poseban glumački doprinos hrvatskoj kinematografiji: „To je najveći vječni mladić hrvatskog filma – Relja Bašić!“ Presjek njegova opsežnog, pedesetšestogodišnjeg rada na filmu, uobličila je nagrađivana redateljica Tanja Golić kratkim kolažnim dokumentarcem u kojem su uz isječke iz najpoznatijih filmova o Relji Bašiću progovorili redatelji Vatroslav Mimica, Eduard Galić, Lordan Zafranović, Fadil Hadžić, Bogdan Žižić, Krsto Papić, Petar Krelja i Hrvoje Hribar. „U Hollywoodu je igrao slavenske seljaci, a u jugoslavenskim aristokrate“, našalio se Hribar. „Možeš igrati stotine uloga, ali uvijek ćeš ostati Fulir“, komentirao je istom prigodom Krsto Papić. Gledajući film Relja Bašić se sa smiješkom prisjećao uloga prikazanih u isječcima. Iako je na pozornici u Areni bio mnogo puta, pa čak i na prvom Festivalu s filmom *Kreše Golika*, u najljepšoj mu je uspomeni ostala Pula 1966. kada je osvojio Zlatnu arenu za Berkovićev *Rondo*. „Pula mora biti strpljiva i pričekati da za film dođu neka bolja vremena jer bi mogla postati najvažnije regionalno okupljalište filmaša ovog dijela Europe. Vjerujem u budućnost Pulskog festivala i smatram kako je neusporediva s drugim festivalima“, istaknuo je ovogodišnji laureat nagrade Fabijan Šovagović.

HRVATSKOM FILMU NEDOSTAJE URBANIH TEMA

razgovarao: Matko Botić

Pamtite li vaše prve dolaskе na Pulski festival?
Prvi sam puta bio daleke 1954. godine s *Koncertom Branka Belana*, godinu dana kasnije i s *Milionima na otoku Branka Bauera*, a kasnije sam dolazio s gotovo svakim svojim filmom. Pula je u to doba zaista bila nešto drugo, jedan

od rijetkih veselih i iskrenih susreta različitih kinematografija i glumaca koji su se poznavali i poštivali, posebno se sjećam beskrajno dugih noći na terasi hotela Rivijera. Konkurencija je bila dosta jaka jer je postojala selekcija. Nisam vidio ovogodišnje filmove, ali mislim da bi u ondašnjoj konkurenciji mnogi recentni naslovi znatno slabije prošli. Možda se ovo što ću sada reći mnogima neće svidjeti, ali ja još uvijek vjerujem da bi se za par godina moglo ponovo napraviti festival kinematografija jugoistočne Europe, jer bi to bilo puno zanimljivije. Znam da je to zahtjevan program i u financijskom smislu, nema više Tita koji je kao filmoljubac osiguravao neograničena sredstva za Festival. Mislim da bi većom i oštrijom konkurencijom potakli domaće filmske snage na još veći trud i rad.

Što vam je iz brojnih Pula osobito ostalo u sjećanju?

Pamtim svog velikog prijatelja, prerano umrlog erudita Zvonimira Berkovića, koji je, iako je radio intimističke filmove, dobro prolazio u Areni. Ipak, treba reći kako su puno bolje prolazili ratni filmovi poput *Walter brani Sarajevo* i *Most* Hajrudina Kravca. Sviđa mi se što se restauriralo Kino Valli, jer je to jedno mjesto na kojem se mogu prikazivati filmovi koji nisu za široke mase.

Govorili ste o regionalnim druženjima. Jeste li ostali u kontaktu s prijateljima i kolegama iz drugih bivših jugoslavenskih republika, a danas samostalnih država?

S nekima od njih sam održao kontakt i dugotrajno prijateljstvo, većinom s onima koji su se otvoreno suprostavili Miloševićevom režimu. Milena Dravić, Ljubiša Samardžić, Bora Todorović i Ljuba Tadić su ljudi s kojima sam se viđao i s kojima sam uvijek imao teme za razgovor i razloga za druženje.

Kakvo gledate na stanje hrvatske kinematografije danas?

Imamo velik broj mladih talentiranih glumaca, a starija i srednja generacija koju čine ljudi poput Mustafe Nadarevića, Rade Šerbedžije i Ive Gregurevića ima što reći i u europskim okvirima. Nije problem u glumcima, mislim da je problem u scenarijima. Čitajući kratke sadržaje ovogodišnjih filmova u nacionalnom programu, primjećujem totalni manjak urbanih tema, većina scenarija bavi se ruralnim motivima. Čini mi se da je tome doprinijela i televizija, trenutno je najurbanija televizijska serija *Stipe u gostima*, a mislim da je to daleko od urbanoga. Ja žalim za tom urbanom prošlošću, ali što možemo, vremena se mijenjaju.

Ove ste godine dobili dvije nagrade, nagradu Fabijan Šovagović Društva hrvatskih filmskih redatelja i Vjesnikovo priznanje koji nosi naziv Kreše Golika. Koliko vam znače ova priznanja?

Znače mi jako puno. Jedino što me boli, u nizu nagrada koje sam dobio što za kazalište, što za film, nijednom nisam dobio Nagradu grada Zagreba. Proglašavali su me najzagrebačkijim glumcem, u najzagrebačijem filmu, ali tu nagradu nikad nisam dobio.

RAZGOVOR S BRANKOM GOMBAČEM

Kodak ponovno nagrađuje najboljeg snimatelja

razgovarala: Nicole Vojak

Multinacionalna tvrtka Kodak jedan je od pokrovitelja ovogodišnjeg Festivala u Puli. Do 2006. na Festivalu je dodjeljivana nagrada *Kodak* za najbolji snimateljski rad u hrvatskom filmu. Nakon tri godine stanke, nagrada će se od ove godine ponovno početi dodjeljivati, i to snimatelju čiji je rad istodobno zavrjedio Zlatnu arenu. Tim je povodom naš sugovornik Branko Gombač, predstavnik Kodaka, tvrtke koja je odavno postala istoznačnica vrhunskog snimanja.

Kako je došlo do ponovne suradnje Kodaka s Festivalom u Puli i zbog čega ste ove tri godine «pauzirali»?

Kodak je još od prvih početaka bio sponsor Festivala. To nam je obostrano puno značilo, jer je filmski festival stvarno značajna manifestacija i u širim razmjerima. Kodak je ranijih godina bio važan pokrovitelj. Sjećam se sjajnih događanja i u Areni i u sadašnjem Domu hrvatskih branitelja, gdje se je odvijao najveći dio druženja i stručnih

razgovora. Davno je to bilo, od samih početaka Festivala u Puli. Ne mogu točno reći zašto je naša suradnja prestala. To je kao i u životu, bilo je tu mnogo uspona i padova s obje strane. Pretpostavljam da su nas iznenadile okolnosti u kojima smo se našli i ljudi, ovakvi i onakvi, a i mogućnosti. Ja ne bih to nazvao prekidom, više kao jedna pauza ili predaht. I evo sad smo opet zajedno. Želja nam je da ponovno surađujemo. Moglo bi se reći da je povod tome pomalo osoban, ali naravno i našeg principala, tvrtke KODAK. Neka ovo bude početak nastavka uspješne suradnje na obostrano zadovoljstvo i korist.

Od čega se sastoji nagrada?

Nagrada u iznosu od tisuću i pol eura dodjeljuje se za najbolji snimateljski rad, a u obliku je KODAK negativna prema izboru dobitnika. Ova nagrada stimulira snimatelje na daljnji kvalitetan rad. Zadnji je put nagradu dobio Vjekoslav Vrdoljak. Također, dobili su je Branko Linta, Slobodan Trninić i mnogi drugi.

Što vama osobno predstavlja filmska umjetnost?

Volim pogledati filmove da se opustim, kao svi. Volim se opuštati uz film i uživati u gledanju. Najčešće gledam akcijske filmove. Ipak, mislim da se hrvatski film previše osvrće na crnu tematiku... Vidim da smo napravili veliki korak unaprijed

što se naše kinematografije tiče. Međutim, volio bih da nam i teme budu malo veselije. Isto tako, mislim da je hrvatski film dobio na značaju. Sve je pitanje financiranja, na žalost.

Ovogodišnji Festival, drukčiji od ranijih?

Mislim da je izvrstan. Prije svega zahvaljujem ravnateljici Festivala gospođi Zdenki Višković-Vukić, što nam je omogućila da u zadnji trenutak sa skromnim sponzorstvom sudjelujemo na Festivalu. Koristim ovu priliku da pohvalim cijelu ekipu koja se svake godine trudi da Festival izgleda sve bolje i bolje. Organizacija je vrlo profesionalna, napreduje iz godine u godinu.

Nacionalni natjecateljski program

Razgovori s članovima ekipe filma *Metastaze*

pišu Jordanka Grubač i Matko Botić

Producent Stanislav Babić

Vrijeme za film je izuzetno teško

Metastaze nisu vaša prva suradnja s redateljem Brankom Schmidtom.

Radili smo zajedno i njegov prethodni film *Put lubenica* koji je postigao zavidan međunarodni uspjeh, osvojio je sedam grand prix-a na stranim festivalima. Već sam tada osjetio da među nama postoji dobra vibra i komunikacija, jer je na filmu najteže raditi kada redatelj i producent ne shvaćaju probleme onog drugog. Autor uvijek želi sve najbolje, često i iznad svojih mogućnosti. Branko

Schmidt jedan je od rijetkih redatelja koji nema tih problema, on je na neki način i menadžer filma, svjestan je da ne može trošiti iznad mogućnosti. Film i njegova kamera su neumoljivi, što snimiš to i dobiješ, s time da je jedini ograničavajući faktor novac. Branko i ja imamo slične poglede na te stvari, pa je bilo normalno da nastavimo suradnju i na *Metastazama*. Imali smo sreću u kinima, u domaćoj kinematografiji sve više od pet tisuća gledatelja je uspjeh, a mi smo eto skupili skoro trideset tisuća gledatelja, što nas čini veoma zadovoljnim. Taj je broj dobra referenca koja bi, da su druga vremena, podrazumijevala da nastavim suradnju sa Schmidtom i dalje.

Znači li to da nastavka suradnje ipak neće biti?

Na žalost, povlačim se jer mislim da je vrijeme za film veoma teško. Ja ne želim eksperimentirati i raditi amaterski. Po mojim iskustvima bez milijun eura danas se ne može napraviti dobar film, a novac je sve teže naći. Do nekih boljih vremena, povlačim se iz ovog posla.

Metastaze su jedini hrvatski film ove godine koji se u kinima našao prije Pulskog festivala.

Snimili smo film u rekordnom roku i već u siječnju film je bio gotov. U veljači smo nailazili na puno piratskih kopija filma i postojala je realna mogućnost da prije Pule tržište bude preplavljeno s piratima. Jedino rješenje bilo je da film već na proljeće ode u kina i to se pokazalo odličnim potezom za *Metastaze*, iako smo to dosta nerado učinili. No, ako je već postojao interes za film, bolje da ga publika vidi na platnu, nego na piratskim DVD-ima.

Otkupili ste prava na knjigu Ive Balenovića nedugo nakon izlaska. Odmah ste prepoznali filmski potencijal u tom djelu?

Branko Schmidt je pročitao roman čim je izašao i odmah me nazvao, govoreći kako ima sjajan prijedlog za film. Stupili smo u kontakt s izdavačem, tada je to još bio roman objavljen pod pseudonimom Alen Bović, i neugodno se iznenadili jer je postojalo već tri ili četiri interesena da otkupe ta prava. Ja sam inače pragmatičan, i kada sam vidio da je Branko stvarno jako zainteresiran za tu priču, ponudili smo „nemoralnu ponudu“ i dobili prava za film. Odmah smo krenuli s izradom scenarija. Prva je varijanta bila u suradnji sa samim piscem, ali Schmidt nije bio zadovoljan pa smo odlučili povjeriti taj dio posla Ognjenu Sviličiću, koji je i napravio završnu verziju scenarija.

Koliko je film različit od istoimene knjige i kazališne predstave?

Razlikuje se dosta i mislim da je to dobro. Knjiga je polučila uspjeh, po njoj je napravljena i vrlo dobro primljena kazališna predstava, pa bi bilo riskantno raditi treću reciklažu na isti način. S izmjenama na filmu mislim da smo napravili dobar film na bazi isto tako dobre knjige.

Metastaze nastavljaju svoj život i nakon Pulskog festivala.

Prvo ćemo završiti hrvatsku distribuciju u Istri, zatim idemo u Bosnu i Hercegovinu, Srbiju i Sloveniju, svi su oni pokazali zanimanje za *Metastaze*. Film će krenuti i na međunarodne festivale, redatelj je s njim bio na Moskovskom festivalu, spremamo se i u Meinheim, Varšavu...

Snimatelj Dragan Ruljančić

Ples glumaca i snimatelja

Metastaze su vaš prvi dugometražni igrani film nakon dulje pauze.

U zadnje vrijeme sam se više posvetio dokumentarcima i putovanjima. Prošao sam Aziju, Afriku, Južnu Ameriku, bavio se dokumentarnim formama, a onda sam u jednom trenutku poželio ponovo snimati igrane filmove.

Snimateljski rad u Metastazama vrlo je specifičan, s kamerom iz ruke. To je, pretpostavljam, bila redateljeva ideja?

Branko je htio da radimo kadar scenu, da to bude iz ruke i dokumentarno. Ja sam mu rekao da bi bilo dobro da kadar ipak sadržava čvrstu filmsku kompoziciju. Radio sam te scene tako da ne izgledaju umjetno, unaprijed postavljeno, ali svejedno s puno pripreme oko svakog kadra. Gotovo cijeli film je snimljen s uskim, 25 milimetarskim objektivom, i to je bio problem jer nisam vidio cijelu scenu i glumce. Morao sam osmisliti vlastitu mizanscenu, pa su mi glumci rekli da ponekad izgleda kao da plešemo zajedno, ili oni oko mene, ili ja oko njih.

Koliko je bilo zahtjevno na takav način snimati film?

Bilo je zahtjevno jer nije bilo mogućnosti pogreške. Scena je u jednom kadru i ako ste nešto fulali – fulali ste. Svi smo morali biti maksimalno odgovorni i spremni.

Montažer Hrvoje Mršić

Samo osamdeset i tri kadra

Metastaze su treći film Branka Schmidta koji ste montirali.

Bio sam asistent montaže na *Putu lubenica*, i na kraju sam stjecajem okolnosti na špicu filma naveden kao

montažer, pretpostavljam zato što sam imao neke ideje koje su se njemu sviđale. Suradnja se nastavila i na jednom dokumentarcu, u međuvremenu smo se i sprijateljili i bilo je logično da surađujemo na *Metastazama*.

Film je specifično snimljen, koliko ga je bilo teško uvjerljivo montirati?

Metastaze su bile tehnički najlakše za montažu, to je zbog kamere iz ruke i dugih kadrova bio najlakši posao koji sam radio. Film ima osamdeset i tri kadra, to je ekstremno malo za dugometražni igrani film. Morali smo jako paziti, gledali smo razne verzije scena koje su među sobom imale strašno male razlike i morali smo biti jako koncentrirani.

Glumac Rene Bitorajac u ulozi Krpe Mučno vam je od filma? To mi je drago čuti!

Gdje ste u sebi, ili oko sebe, našli toliko agresivnosti i frustracije da napravite lik Krpe?

Pa, ne bih govorio o agresivnosti jer kada vi napravite pet repeticija u kojima morate izraziti tu agresivnost onda to nije agresivnost nego energija koja glumi agresivnost i u službi je priče. Agresivnost mogu izraziti na cesti, privatno, a to je drugo. Mlad sam, temperamentan i nije mi bilo teško napraviti ovu ulogu, moram priznati.

A frustracija... ja u životu nisam frustriran čak ni ovim o čemu govori film. Znam da postoje neki takvi idioti, ali to me posebno ne frustrira. To bi trebalo frustrirati društvo, spoznaja da to postoji, i u toj količini da netko pogine, umre, nadrapa... Utoliko to mora biti frustracija za društvo.

Film je kažete, koncentracija razloga za frustraciju, evo, našeg društva...

Ne možemo pobjeći od toga, takvi ljudi postoje oko nas, a ovaj je film takvi *crnjak* u kojem su zaista koncentrirani svi loši elementi i načini ponašanja u društvu. Od nasilništva u obitelji, kriminala, droge, do huliganizma i alkohola... Sadržani su, dakle, svi ti užasni elementi, film ih prikazuje vrlo koncentrirano i zato je težak.

Vašem je Krpi sve to imanentno s tim što organski ne podnosi narkomane i drogu.

-Imate to, slična je i jedna uloga u *Trainspottingu*, stvarno ima takvih ljudi: ali, drogu ne može ni vidjeti ni čuti. Takav bi lik narkomana najradije ubio, a sve ostalo u njegovu životu i ponašanju je toliko grozno da moraš bježati kilometrima od njega kao osobe.

Jeste li se namučili fizički, a bogme i psihički, odraditi jedan ovakav lik?

Psihički smo se dosta istrošili, jesmo, a fizički ne toliko. Ima jedna scena gdje bježim od policije, to mi je bilo malo naporno jer sam bio bez kondicije. Dosta smo se trošili na snimanjima ali, zbog dobrih priprema, nismo puno radili. Bio je to itekako koncentrirani glumački rad na kojem smo se dosta potrošili, ali se nismo vremenski ubijali, mislim, nije dugo trajalo. Ja sam svoju

ulogu snimio za dvanaest dana. Ja sam gradski dečko i nije mi ništa od ovoga nepoznato, možda ne poznam konkretnu osobu ali gledam takve mlade ljude oko sebe i nije mi bilo teško izraditi lik Krpe.

Znači, dobra je priprema pola posla?

Jako smo puno radili na pripremama, iščitavali, radili na scenariju. Djelo je napisao Zagrepčanin Ivo Balenović, scenarij je pokušao raditi Slavonac Branko Schmidt, napravio ga je Splitsanin Ognjen Sviličić, tako da smo poslije u tekstu imali „sidi doli...“ Dobili smo, naime, vrlo šarolik govor, a ovo je ipak zagrebački, kvartovski film, sa zagrebačkom *spikom*, *šprehom*, i morali smo dosta raditi na tome i dosta mijenjati.

Stjecajem okolnosti propustili ste isti lik igrati u kazališnoj verziji.

Čini mi se da se to ne bi dalo usporediti s filmskom ulogom, bilo bi mi drago da sam i to uspio ali ovo mi je draže.

Osjetila sam pravu, pravcatu mučninu dok sam gledala film tako da sam u trenutku pomislila da sam pojela nešto krivo... ili da me hvata viroza...

To mi je drago čuti jer upravo je to film i htio postići. On je, opet kažem, koncentrat, nemate se vremena odmoriti, predahnuti, pa ta kamera koja s vrti, sjednete li preblizu i vama će se vrtjeti jer će te se naći u toj mašni zvanoj *Metastaze*... Meni kažu – toliko si mi odvratn u tom filmu da te ne mogu ni gledati! E, pa to smo htjeli!

Glumica Ljiljana Bogojević u ulozi Filipove majke Život, sok, krv, meso

U ovom filmu ima nekoliko ženskih likova, odreda nesretnica, među njima ste i vaš lik. Rekli ste – nevelik glumački zadatak, no u cjelini filma značajan i rječit lik.

Stvarno, kad „složiš“ ovaj film vidiš da su sve žene u njemu jadne, nema niti jedne dominantne ili bar s nekom kvalitetom života, sve su ugnjetavane, no i to je naša stvarnost bar u jednoj dimenziji.

Koliko vam je neko osobno iskustvo majčinstva pomoglo u radu na ulozi Filipove majke?

Naravno da mi je pomoglo moje vlastito majčinstvo premda ne bi trebalo uspoređivati svoj privatni život jer ovo je ipak posao... Na neki mi je način konveniralo raditi tu ulogu jer imam djecu negdje toga ili blizu toga uzrasta. Drago mi je da sam imala priliku igrati majku narkomana koji se vraća iz komune, a ona čvrsto vjeruje da je izliječen i istinski je sretna zbog njegova povratka da zatvara oči pred istinom, želi samo zataškavati stvari i ne vidi, ili ne želi vidjeti, da je nastavio istim životom. U tom lošem odnosu s mužem, koji je i loš otac, ona želi iluziju sreće i to se, naravno, događa na štetu okoline.

Vaš „neveliki zadatak“ gubi se u činjenici da je taj lik odlično dopunio mozaik likova u ovom filmu.

Ma naravno, svaki zadatak, bilo u kojem projektu, ima svoje mjesto, ili što bismo rekli – nema malih uloga... Svemu sam pristupila s velikom odgovornošću, osobito zato što je ponuda glumaca zaista velika, a filmova malo, i sretni smo kada dobijemo ulogu.

I to dobrih glumaca! Vidjelo se to i na ovogodišnjoj Puli.

Potpuno se slažem. Gledala sam nešto filmova, to su kolege koji proživljavaju ulogu, prirodni su, emocionalni i puni glumačke energije, svaka čast.

Vaš je lik na neki način jednostavan i do kraja prirodan. Govoreći o glumačkom poslu uopće, spomenuli ste ipak neki nedostatak prirodnosti kod hrvatskih glumaca.

Da, ta neka patetika... ne bih htjela biti uvredljiva

ali, možda to još vuče korijene iz *gaveljanske* škole glume. Na sceni to može biti dobrodošlo, ni ja ne volim kada se na sceni lik izbanalizira, scena je jedan drugi medij. Ali, na filmu sve mora biti onako... bez povišene intonacije. Osim ako nije u funkciji, mora biti prirodno, mora biti život, sok, krv, meso. I kada to publika vidi i osjeti onda to prihvatiti i cijeni.

Nacionalni natjecateljski program

Utrka za nagradu Zlatna vrata Pule

Ocjena gledatelja u Areni za film

Kenjac – 4,31

Trenutačni poredak

Vjerujem u anđele – 4,57

U zemlji čudesa – 4,41

Kenjac – 4,31

Čovjek ispod stola – 3,77

Zagrebačke priče – 3,77

Crnci – 3,20

Naklon ekipe filma *Kenjac*

Gledatelji u Areni o filmu u Nacionalnom programu *Kenjac*

Klaudio Karlović (50)

Lijep film. Jako mi se svidio. Dobro su dočarali težak odnos oca i sina, priča je odlično sastavljena. Drama je upečatljivo uokvirena, a najviše mi se svidio pronalazak rješenja problema koji je itekako dobar.

Gordana Jugović (46)

Tema je izuzetna. Glumci su sve to uvjerljivo dočarali. Stvarno jako dobro. Mislim da je ovo što sam večeras odgledala nešto nesvakidašnje, i pritom ne mislim na temu, nego na sjajan uradak koji je filmska ekipa realizirala i pokazala. Potrudili su se i to je nagrađeno. Mislim da se većini publike film svidio jednako kao i meni.

Ivo Šegota (27)

Film je izvrstan. Sama priča, baš kao i emocije koje su prikazane su fenomenalne. Glumci su odlično sve to interpretirali. Uživao sam gledajući. Strašno me iznenadilo, nisam tako nešto očekivao od hrvatskog filma. Super je!

anketirale Nicole Vojak i Ana Miljanić

FILMOVI U NASTANKU

Na susretu s novinarima i gostima Festivala danas u 10 sati u kinu Valli predstaviti će se novi projekti hrvatskih dugometražnih igranih filmova, ali i jedan animirani

Prvi pogled na nove hrvatske filmove

U festivalskom programu Filmovi u nastanku posebnim filmskim kolažom s insertima i kratkim autorskim predstavljajima najavit će se slijedeći, već snimljeni novi hrvatski dugometražni igrani filmovi:

Neka ostane među nama Rajka Grlića, *Raj na zemlji* Ognjena Sviličića, *72 dana* Danila Šerbedžije, *Bella biondina* Daniela Marušića, *Neke druge priče* (koprodukcijski omnibus) Hanne A. W. Slak, Ivone Juke, Ines Tanović, Ane Marije Rossi i Marije Džidževe i *Show Must Go On* Nevija Marasovića, te dugometražni animirani film *Duga* Joška Marušića. Predstavnik HAVC-a izvjestit će o situaciji glede ostalih filmova odobrenih na natječajima i o očekivanim počecima snimanja. To su: *Lea i Darija - Dječje carstvo* Branka Ivande, *Caruso* Lordana Zafranovića, *Majka asfalta* Dalibora Matanića, *Šuma summarum* Ivana Gorana Viteza, *Kotlovina* Tomislava Radića, *Čovjek kojeg je pojelo more* Hrvoja Hribara, *Visoka modna napetost* Filipa Šovagovića, *Drugi* Ivone Juka, *Prevoditeljica* Biljane Čakić Veselić, *Hitac* Roberta Orhela, *Koko i duhovi* Danijela Kušana, *Vidovgrad* Ivana Pavličića, Kristijana Milića i Gorana Rukavine, *Djeca jeseni* Mladena Dizdara, *Zagrljaj noćnog broda* Igora Mirkovića i *Duh babe Ilonke* Tomislava Žaje.

Nacionalni program Festivala igranog filma u Puli otvoren je i za ostala igranofilmiska ostvarenja duža od 70 minuta i na 35mm vrpici ili HD-u, kao i za koprodukcije koje zadovoljavaju uvjete propisane

Zakonom o audiovizualnim djelatnostima, prema kojem je hrvatski film: film čiji su redatelj i/ili producent državljani Republike Hrvatske ili pravna osoba sa sjedištem u Republici Hrvatskoj i u kojem je sudjelovanje hrvatskih autora, glumaca i drugih hrvatskih umjetnika i radnika ili hrvatskog kapitala od većeg značaja; zatim film proizveden od jednog ili više hrvatskih producenata s najmanje jednim hrvatskim autorom i s pretežnim dijelom hrvatskih filmskih radnika; kao i film proizveden u suradnji s inozemnim producentom sukladno Europskoj konvenciji o filmskoj koprodukciji (čl. 6. 10% hrvatskog udjela u proračunu filma u slučaju multilateralne koprodukcije, 20% u slučaju bilateralne koprodukcije).

www.autobenussi.hr

LANCIA DELTA

LUKSUZ KOJI SI MOŽETE PRIUŠTITI

Delta
već od 143.000 kn*

1.4 TB 120 KS, klima, ABS, park. senzori, radio CD MP3,
kožom presvučeni upravljač s komandama, alu 16", 6 x Air Bag, ESP-ASR

* Cijene su s uključenim PDV-om, a obračunate su po tečaju 1 euro = 7,17 kn od 25.09.2008.
Sve podatke o potrošnji goriva i emisiji štetnih plinova Lancia modela potražite na www.fiat.hr

Auto Benussi Pula tel. 052 385 888

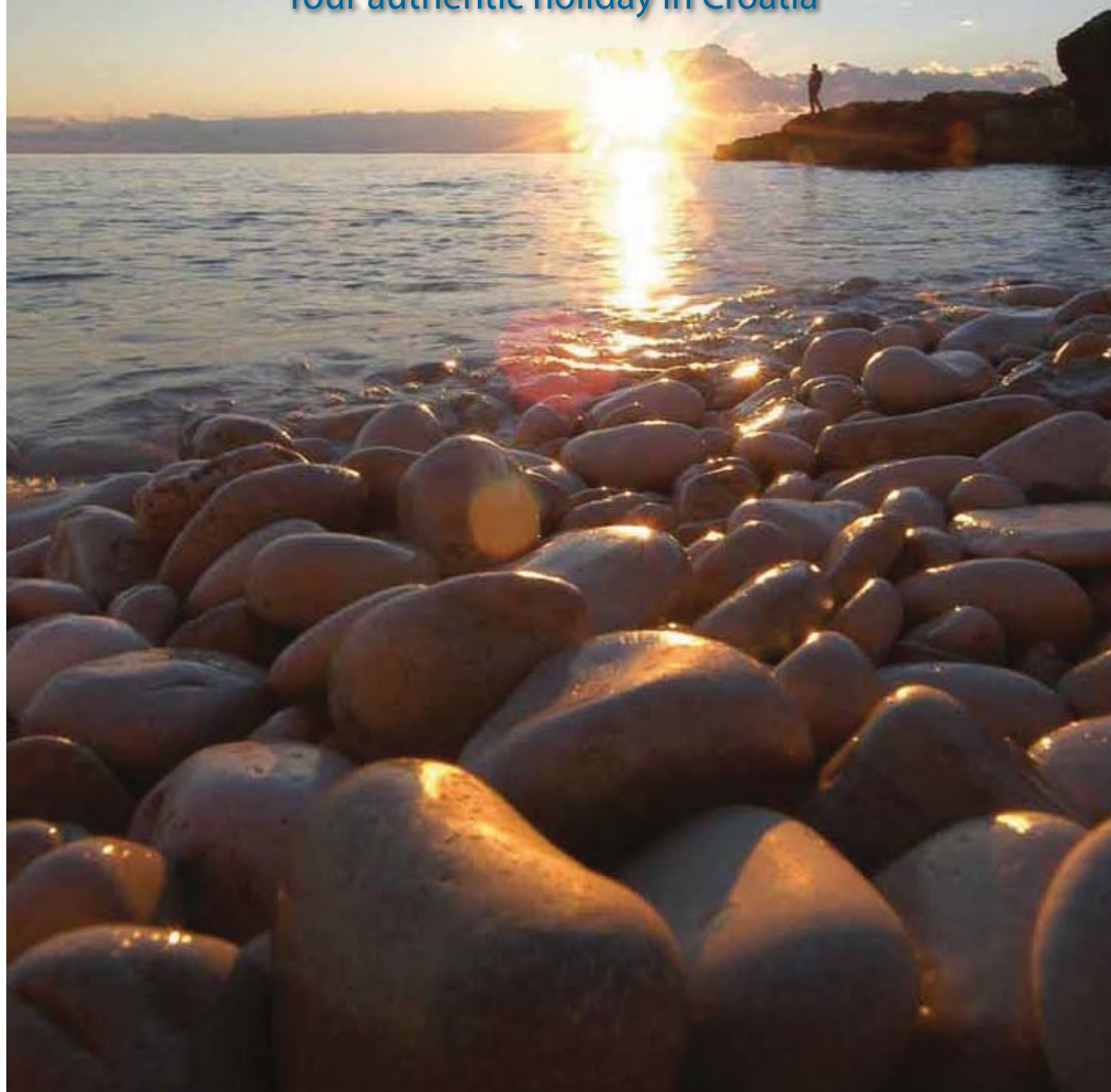

ARENA

TURIST

Your authentic holiday in Croatia

AVON

AVON, kompanija za žene poziva vas da uđete u obitelj od 9 milijuna predstavnica širom svijeta.

- besplatno članstvo
- naručivanje putem interneta i sms-a
- dostava direktno na kućnu adresu
- 100% garancija na proizvode
- uzorci za probu prije kupnje
- stvaranje novih poznanstava
- ušteda i do 40%
- mogućnost poslovne karijere s Avonom

www.avon.hr

Avon kozmetika d.o.o.
Bani 110, 10 010 Zagreb
tel. 01 6650 010, fax. 6650 021

Cariberry Cox

SPOTLIGHT EDP

BANK

HYPO GROUP
ALPE ADRIA

U početku je bio pokret i pogled. Radost i mašta. Ali stvoreni smo da bismo gradili, to nam je u biti. Život brzo isprepliće nizove individualnih doživljaja. Tako se stvara svijet koji poznajemo. I pamtimo ga u slikama. Radoznalost je izazov, a snalažljivost je kreativni odgovor koji nam je podarila priroda. Preciznost, sigurnost i čvrstoća su obilježja snage koju smo stekli iskustvom.

Spremni smo mudro mijenjati svijet. Na bolje.

Slijedite svoje snove

12 zemalja - jedan partner

A photograph of a group of young men in swimwear posing for a photo. They are outdoors, and the background shows a blue sky with clouds. The men are wearing various styles of swim trunks and are looking towards the camera.

MAX
tv

Ponuda koja vam ide niz dlaku:
Postani MAXtv korisnik sada.
Nećemo cjepidlačiti:

Prva 3 mjeseca za 1 kn mjesečno!

PDV je uključen u cijenu
Detalje ponude potražite na maxtv.t-com.hr,
0800 9000 ili T-prodajnim mjestima

T · Com

T-Com je dio T-HT Grupe.

Služba za privatne korisnike 0800 9000, T-Centri, T-Partneri
www.t-com.hr

Danas će biti poznati dobitnici festivalskih nagrada. Komu se dodjeljuju Zlatne arene i tko odlučuje o njihovim dobitnicima te o dobitnicima ostalih nagrada?

ZLATNE ARENE ČEKAJU DOBITNIKE

Zlatna arena službena je nagrada Festivala igranog filma u Puli, a sama je skulptura rad akademskog slikara Dimitrija Popovića. Ocjenjivački sud natjecateljskog Nacionalnog programa hrvatskog igranog filma dodjeljuje sljedeće nagrade:

Veliku zlatnu Arenu za najbolji film

Zlatnu Arenu za režiju

Zlatnu Arenu za scenarij

Zlatnu Arenu za najbolju glavnu žensku ulogu

Zlatnu Arenu za najbolju sporednu žensku ulogu

Zlatnu Arenu za najbolju glavnu mušku ulogu

Zlatnu Arenu za najbolju sporednu mušku ulogu

Zlatnu Arenu za kameru

Zlatnu Arenu za montažu

Zlatnu Arenu za glazbu

Zlatnu Arenu za scenografiju

Zlatnu Arenu za kostimografiju

Ocjenjivački sud može dodijeliti i tri posebne Zlatne Arene i to: za masku, ton i specijalne efekte u filmu. Nagrada dnevnika Vjesnik Breza prema odluci službenog Ocjenjivačkoga suda dodjeljuje se najboljem debitantu iz jedne od navedenih kategorija.

Na službenoj dodjeli nagrada, dodjeljuje se i nagrada publike Zlatna vrata Pule glasovanjem publike u Areni ocjenom od 1 do 5, a službena je nagrada Festivala i nagrada Oktavijan Hrvatskoga društva filmskih kritičara za najbolji hrvatski dugometražni igrani film. Za nagradu glasuju kritičari akreditirani na Festivalu, ocjenjujući filmove Nacionalnog programa ocjenom od 1 do 5.

Što se tiče nagrade u **Međunarodnom programu** za najbolji dugometražni igrani film, nagradu ove godine dodjeljuje Hrvatsko društvo filmskih kritičara. Za nagradu glasuju kritičari akreditirani na Festivalu, ocjenjujući filmove Međunarodnog programa ocjenom od 1 do 5.

Ocjenjivački suda mladih filmofila od 2007.

godine dodjeljuju nagrade za:

- najbolji film u Nacionalnom natjecateljskom programu

- najbolji film u Međunarodnom natjecateljskom programu

Ocjenjivački sud ove godine čine: Goran Ribarić, Matej Bunić, Tomi Miladinović, Mateja Brodarić, Nina Veizović, Ivana Vinko, Livio Rajh, Tomislav Kvaternik, Marina Starčić, Iva Tomac i Marija Škrlec, predsjednica ocjenjivačkog suda.

PRAVILA PRI DODJELI NAGRADA:

Pri dodjeli nagrada vrijede sljedeća pravila:

- niti jedna nagrada ne može se dijeliti ex aequo;
- nagrada se dodjeljuje za ostvarenje samo u jednom filmu;
- odluke o nagradama drže se u tajnosti do službene objave na konferenciji za novinstvo pri zatvaranju Festivala.

OCJENJIVAČKI SUD NACIONALNOG PROGRAMA

Ocjenjivački sud Nacionalnog programa ove godine čine: Zrinko Ogresta, redatelj i profesor filmske režije na Akademiji dramske umjetnosti u Zagrebu Zrinko Ogresta, višestruko nagrađivan u Puli te na međunarodnim festivalima (filmovi *Krhotine*, *Isprani*, *Crvena prašina*, *Tu i Iza stakla*);

Vlasta Knezović, kazališna, filmska (*Živjeti od ljubavi*, *Rad na određeno vrijeme*, *Povratak...*) i televizijska glumica (*Prosjaci i sinovi*, *Velo misto...*); Josip Podvorac, montažer, trostruki dobitnik Zlatne Arene za montažu; dr. sc. Vlatko Perković, profesor dramaturgije, dramski

pisac i redatelj; i mr. sc. Bruno Kragić, filmolog, predsjednik Hrvatskog društva filmskih kritičara i direktor Leksikografskog zavoda Miroslav Krleža. Predsjednik je Ocjenjivačkog suda Zrinko Ogresta.

Zrinko Ogresta

Vlasta Knezović

Josip Podvorac

Vlatko Perković

Bruno Kragić

Razgovor s Annom Franklin, direktoricom portala Film New Europe, međunarodnog medijskog pokrovitelja Festivala igranog filma u Puli

Pravo mjesto za informacije o filmovima iz srednje i istočne Europe

razgovarao Goran Ivanišević

Film New Europe (web stranica: www.filmneweurope.com) relativno je mlad filmski portal pa vas molim da predstavite njegove specifičnosti.

Film New Europe je internetska stranica Udruge Film New Europe, neprofitne organizacije osnovane u Pragu 2005. s ciljem promocije audiovizualne industrije novih članica Europske Unije. U tom trenutku bila je riječ o deset zemalja, a taj se broj povećao na dvanaest nakon ulaska Rumunjske i Bugarske u Europsku Uniju. Od početka ove godine Film New Europe ima čini četrnaest zemalja jer su se pridružile Hrvatska i Turska.

Što je bio razlog osnivanja FNE?

Još prije četiri godine bilo je vidljivo da se filmovi proizvedeni u zemljama centralne i istočne Europe teško probijaju do stranica najuglednijih i najutjecajnijih filmskih časopisa. Danas je po tom pitanju situacija samo lošija. Postojala je dakle potreba za časopisom koji bi pratio zbivanja u filmskoj industriji zemalja srednje i istočne Europe, mjesto na kojem bi se mogli naći sve relevantne informacije kako o filmu i filmskoj industriji, tako i o filmskoj proizvodnji za televiziju. S tom je misliju stvoren Film New Europe. Volim reći da je FNE zapravo časopis jer je u svim segmentima proizvodnje gotovo identičan časopisu. Razlika je jedino u tome što konačni proizvod nije prezentiran na papiru nego na ekranu računala.

Dopisnička mreža FNE je donekle specifična.

Za razliku od dopisništava nekih novina koje pokrivaju šire regionalno područje, FNE u svakoj od zemalja članica ima svog dopisnika. Riječ je o profesionalnim novinarima i filmskim kritičarima. Odlučili smo se na takav pristup jer visokoprofesionalni novinar koji dolazi iz primjerice Mađarske, najbolje poznaje situaciju u filmskoj industriji te zemlje

Tko financira Film New Europe?

Sponzori Film New Europe su Poljski filmski institut, Slovenski filmski find, Estonijska filmska fondacija i Poljska udruga filmaša, a značajni izvor financiranja je i Media Program Europske Unije.

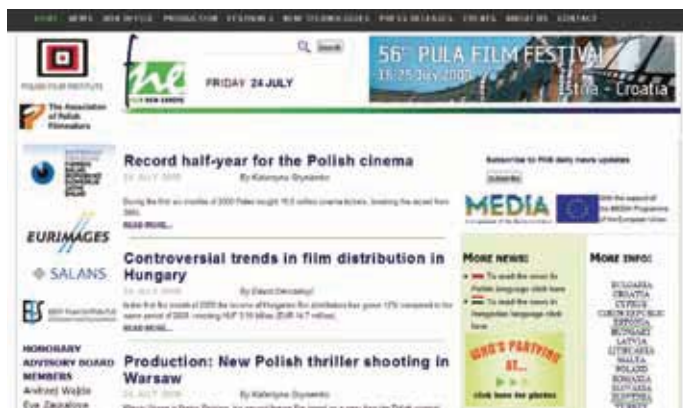
Iza vas je veliko iskustvo koje vam pomaže u vođenju tako složenog projekta kao što je FNE.

Iza mene je dvadesetak godina pisanja za časopise kao što su *Screen International* i *Variety* i poznat mi je način na koji ti časopisi djeluju. Riječ je o časopisima koji se vode komercijalnom logikom i u kojima rijetko

Anna Franklin

ima mjesta za filmske događaje slabijeg komercijalnog potencijala. Osim toga nebrojeno sam se puta uvjerila da postoji potreba za mjestom na kojem bi filmski profesionalci iz cijeloga svijeta mogli naći relevantne informacije o filmskoj proizvodnji u zemljama srednje i istočne Europe. Upravo takvo mjesto je Film New Europe.

Danas u Circolu

Razgovor o hrvatskoj filmskoj produkciji

U sklopu Hrvatskog filmskog fokusa, novog programa u sklopu Festivala igranog filma u Puli, danas se s početkom u 11 sati održava diskusija o ovogodišnjoj hrvatskoj filmskoj produkciji. Program je omogućio hrvatskim i stranim gostima da od 21. do 24. srpnja

pogledaju sve filmove u Nacionalnom programu, kao i program Najbolje od Dana hrvatskog filma, a danas i program Filmovi u nastanku. Ravnatelji i selektori inozemnih festivala te strani kritičari i novinari nazočni na Festivalu sudjeluju danas, posljednjeg dana Festivala na diskusiji o navedenoj temi s hrvatskim redateljima, producentima i drugim filmskim umjetnicima te dužnosnicima i novinarima. Razgovor sa sudionicima Fokusa vodit će se na engleskom jeziku. Ulaz je slobodan za sve akreditirane.

Muchas gracias, señor Almodóvar!

Kako bi izgledao filmski svijet bez redatelja Pedra Almodóvara, upitala se hrvatska filmska kritičarka Diana Nenadić najavljujući ovogodišnji festivalski program Europski filmski redatelji. Evo njenog odgovora: «Nedostajalo bi mu subverzivne strasti, karnevalskog užitka, pa i katarzične emocije s kojim je nestašno dijete Francova doba, gutajući razno zabranjeno voće, isprobavajući sve i svašta – od književnosti i stripa do rock'n'rolla, na valu libertinske *la movide* krenulo mijenjati svijet oko sebe. A prije svega svoju Španjolsku sputanu političkim zabranama, patrijarhatom i mnogim naslijeđenim inhibicijama. Zato o Almodóvaru nije preporučljivo razmišljati kao o filmskoj instituciji, iako on to danas po svemu neporecivo jest. Bolje ga je i dalje doživljavati kao „filmaša s misijom“, premda je

ta misija, barem u španjolskom kontekstu, završena možda i prije nego li je snimio polovicu svoga dosadašnjeg opusa». Diana Nenadić je u pravu i u to su se najbolje mogli uvjeriti posjetitelji jednog od novih programa ovogodišnjeg Festivala igranog filma u Puli, programa posvećenog europskim filmskim redateljima. U sklopu programa gledatelji su mogli pratiti retrospektivu posvećenu španjolskom sineastu Pedru Almodóvaru (ukupno deset naslova) koja završava danas projekcijama još triju redateljevih filmova. To su: *Mračne navike*, *Matador* i *Veži me!* Prva se dva filma prikazuju u poslijepodnevnom terminu u kinu Valli, a treći u Areni kasno navečer nakon projekcije filma *Ledeno doba 3: Dinosauri dolaze*. Retrospektiva je organizirana u suradnji s Veleposlanstvom Kraljevine Španjolske u Zagrebu.

Mračne navike

Entre tinieblas / Dark Habits; Španjolska, 1983., 114 min., scenarij: Pedro Almodóvar; u glavnim ulogama: Cristina Sánchez Pascual, Will

More, Laura Cepeda, Miguel Zúñiga, Julieta Serrano, Marisa Paredes, Mari Carillo, Chus Lampreave, Carmen Maura

Crna komedija o Yolandi, pjevačici u noćnom klubu koja, nakon što joj se dečko predozira, potraži utočište u samostanu. Skrivajući se od policije, vrijeme provodi s neobičnim časnim sestrama: jedna pod pseudonimom piše ljubavne romane, druga za kućnog ljubimca ima tigra, treća je samozatajna dizajnerica zaljubljena u lokalnog svećenika, a hipohondrična nadzornica samostana gaji osjećaje spram Yolande... Film se prikazuje u Istarskom narodnom kazalištu u subotu 25. srpnja s početkom u 16 sati.

Matador

Matador / Matador; Španjolska, 1986., 110 min., scenarij: Pedro Almodóvar, Jesús Ferrero; u glavnim ulogama: Assumpta Serna, Antonio Banderas, Nacho

Martínez, Eva Cobo, Eusebio Poncela, Julieta Serrano, Chus Lampreave, Carmen Maura

Triler o bivšem matadoru Diegu, opsjednutom smrću i nasiljem, koji nakon ozlijede postaje učitelj mladim aspirantima za borbe s bikovima. Među njima se ističe Angel, koji živi s represivnom majkom-katolkinjom te se pokušava dokazati sposobnim za ubojstvo. U jednoj je od glavnih uloga slavni Antonio Banderas... Film se prikazuje u Istarskom narodnom kazalištu u subotu 25. srpnja s početkom u 18 sati i u subotu 25. srpnja s početkom u 16 sati.

Veži me!

Átame! / Tie Me Up! Tie Me Down!; Španjolska, 1990., 111 min., scenarij: Pedro Almodóvar, Yuyi Beringola; u glavnim ulogama: Victoria Abril, Antonio Banderas, Loles León, Julieta Serrano, María Barranco, Rossy de Palma, Francisco Rabal

Krimi-komedija prikazana u konkurenciji Filmskog festivala u Berlinu 1990. godine, te kao najbolji strani film nominirana za Césara, govori o Rickyju koji netom po otpuštanju iz psihijatrijske bolnice odlazi ka porno-zvijezdi Marini pokušavajući je uvjeriti da mu postane suprugom, a kada se Marina počne nećkati, Ricky je veže. U glavnim su ulogama španjolske glumačke zvijezde Victoria Abril i Antonio Banderas... Film se prikazuje u Areni u subotu 25. srpnja s početkom u 23.45.

UKRATKO NA PORTARATI u subotu 25. srpnja

Život daleko od asfaltiranih putova

Program Ukratko na Portarati završava večeras projekcijom filmova koje spaja zajednički naslov *Život daleko od asfaltiranih putova*. Riječ je o kratkometražnim dokumentarcima koji će gledatelje u Puli odvesti na daleko putovanje do najviših planinskih vrhova na Himalaji i podno njih. Na rasporedu su sljedeći naslovi: *Himalaya*, *Land of Women* (redateljica Marianne Chaud, Francuska), *Asiemut* (redatelji Olivier Higgins i Mélanie Carrier, Kanada) i *Gold of the Himalayas - Nomads Live in Ladakh*

(redatelj Thomas W a r t m a n n , Njemačka).

Ima li boljeg osvježenja u ove sparne večeri od filmskog putovanja u jedan od najhladnijih i – najčudesnijih krajeva svijeta?

Scena iz filma *Asiemut*

PULICA: MATINEJE ZA DJECU

U petak ujutro u velikoj dvorani Istarskog narodnog kazališta najmlađi su filmoljupci na Festivalu uživali u japanskom animiranom filmu Priče iz Zemljomorja

Zmajevi i čarobnjaci iz Japana oduševili male Puljane

Animirana bajka *Priče iz Zemljomorja* čiji je autor japanski redatelj Goro Miyazaki privukla je jučer u veliku dvoranu INK-a veliki broj djece. Klinci i klinceze uživali su u napetoj i raskošno animiranoj priči u kojoj zmajevi dolaze u svijet ljudi, a mladi čarobnjak istražuje što se događa s njegovim svijetom i tako prolazi kroz mnogobrojne avanture. Nakon uzbudljivog filma čiju su projekciju djeca ispratila s oduševljenjem, mali su filmoljupci dobili prigodne paketiće pokrovitelja Nesquicka, a na pitanje što misle o upravo odgledanom filmu za Festivalске novine su rekli:

MIA ZDRAVKOVIĆ KUNAC (6)

Jako mi se svidio film. Najdraže mi je kraj. Svidjeli su mi se i zmajevi. Ne i zločesta vještica koja mi je bila strašna. I sutra želim opet doći i vidjeti novi film.

TIN JANUŠ (5)

Bio mi je malo strašan film, ali isto i lijep. Najdraže mi je bilo kada je ružna babaroga umrla i sve je bilo dobro. Zmajevi su mi bili lijepi. Želim doći i sutra ako me moja mama povede.

NIKA JANUŠ (7)

Strašan mi je bio film i stara vještica je bila jako grozna. Ne volim baš ni zmajeve pa mi se ni oni nisu baš dopali.

Šestog i ujedno posljednjeg dana Matineja za djecu u Istarskom narodnom kazalištu u subotu, 25. srpnja na rasporedu je talijanski film *Crveno poput neba* o dječaku koji počne stvarati glazbene bajke

Dječak koji je skladao bajke

Ovogodišnje Matineje za djecu u sklopu Pulice završavaju u subotu projekcijom filma *Crveno poput neba*. Ova višestruko nagrađivana talijanska drama, nadahnuta istinitim događajem, priča je o dječaku Mirku, zaljubljeniku u film, koji u opasnoj igri izgubi vid. Povučeni i izgubljeni nakon nesreće Mirco u Institutu za slijepe pronalazi kazetofon, otkriva kako se vrpca može rezati i spajati te počinje stvarati glazbene bajke... Redatelj **Cristiano Bortone**, rođen u Rimu, nakon srednje škole seli u SAD gdje diplomira na Njujorškom sveučilištu; 1992. u Italiji osniva tvrtku Orisa Produzione, a danas djeluje kao redatelj, scenarist i producent. Glavni lik, dječaka Mirca tumači sjajni Luca Capriotti. Dobitnik nagrada na nizu međunarodnih festivala (Montreal, Hamburg, Sydney, Durban, Sao Paulo, Durban), film je osvojio i talijansku nacionalnu filmsku nagradu David di Donatello. Film se prikazuje u dvorani Istarskog narodnog kazališta u subotu 25. srpnja s početkom u 10 sati.

Mia Zdravković Kunac

Tin Januš

Nika Januš

PoPularna Pulica u subotu navečer u Areni nakon svečanog uručenja nagrada prikazuje se *Ledeno doba 3: Dinosauri dolaze*

Treći dio popularnog animiranog serijala *Ledeno doba* ovog ljeta svoje junake odvodi u potpuno novu avanturu. U središtu su priče ponovno ljenivac Sid, mamut Manny, tigar Diego te prapovijesna vjeeverica Scrat koja još uvijek pokušava uhvatiti vječno neuhvatljivi žir, a u međuvremenu se i zaljubljuje. Kada Sid upadne u nevolju pronasavši tri jaja dinosaura, družina ga kreće spasiti, ušavši tako tajanstveni podzemni svijet u kojem i dalje žive dinosauri, jedan veći od drugog. I dok naši junaci pokušavaju pronaći spas od divovskog grabežljivca, Mannyjeva družica Ela iščekuje prinovu pri čemu će joj u ključnom trenutku pomoći svi prijatelji od šepRTLjavog Sida do hrabrog Diega... **Carlos Saldanha** uz Chrisa Wedga suredatelj je crtiča *Ledeno doba* (2002) i *Roboti* (2005) te potpisnik kratkometražne pustolovine prapovijesne vjeeverice *Scrata Gone Nutty*, nominirane za *Oscara* u kategoriji najboljeg kratkog animiranog filma 2002. Režirao je i prethodni dio serijala *Ledeno doba 2: Zatopljenje* iz 2006. Film je sinkroniziran

na hrvatski jezik, a glavnim likovima glasove posuđuju Edo Maajka, Ljubomir Kerekeš, Tarik Filipović i Daria Knez Rukavina. Film se prikazuje u subotu 25. srpnja u Areni s početkom u 22 sata.

56. festival igranog filma u Puli

Ante Kapov i Goran Narandža

MUŠKI ŠARM NA ULAZU U ARENU

piše Nicole Vojak

Ovogodišnji Festival igranog filma u Puli ima još jednu novinu. Uz mnogobrojne hostese koje svake godine uljepšavaju Arenu i na usluzi su svim gledateljima, Arena odsada ima i muške domaćine. Festival je za VIP ulaz angažirao dva šarmantna mladića u odijelima koji dočekuju gledatelje, nose filmskoj ekipi poklone i prava su podrška svojim kolegicama. Puljanin Ante Kapov završio je ekonomiju na američkom Fakultetu za menadžment u Dubrovniku i u potrazi je za savršenim poslom koji će ga ispuniti. Goran Narandža iz Preloga nije nepoznato lice jer ga vidamo na malom ekranu. Prvi pratitelj Mistera Hrvatske 2007. i student sociologije i turskog jezika probija se kroz život karijerom u svijetu estrade kao maneken i fotomodel. Usljedio je novi izazov, uloga novinara u sapunici *Obični ljudi*. U međuvremenu je i pobijedio u kvizu *Najslabija karika*. S Antom i Goranom razgovaramo u kratkoj pauzi između festivalskih obveza.

Zovu Vas počasnom stražom Festivala. Kako ste to uopće postali?

Ante: Sasvim slučajno. Pozvali su me s Festivala i ja sam odmah pristao. Imamo dosta fleksibilno radno vrijeme, a i priliku vidjeti sve filmove koji se prikazuju što je uistinu sjajno.

Goran: Pozvao me umjetnički ravnatelj Zlatko Vidačković. Učinilo mu se pogodnim u organizaciju Festivala uvesti nešto novo. Lijepo je kada se stvaraju novi događaji, onda niste dosadni publici. Čim mi je predložen posao, pristao sam. To mi je, također, savršena prilika da vidim malo mora.

Što mislite o hrvatskim filmovima?

Ante: Nisu loši, ali mislim da nedostaje veseljih tema. To me malo smeta. Više volim komedije poput onih u kojima glume Joe Pesci, Jack Nickolson i Al Pacino. Od naših filmova, stvarno mi se sviđa gluma Emira Hadžihafizbegovića.

Goran: Ja volim više one misaone filmove, općenito. Zato sam se oduševio kada sam vidio izvrsne prikaze našeg života protkane ironijom na surovu stvarnost. To me nasmijalo.

Nakon ovogodišnjeg iskustva rada na Festivalu i kontakata s mnogobrojnim filmašima, biste li i sami voljeli glumiti u filmu?

Ante: Zašto ne! Mislim da je taj posao ležeran, opušteniji. Općenito, volio bih pronaći posao koji me ispunjava.

Goran: Mislim da je biti filmska zvijezda super. Ne bih se žalio. Da mi netko pruži tu priliku odmah bih je prihvatio. Također, mislim da redatelji, glumci i ostali filmaši dosta naporno rade te nisam siguran jesam li tome dorastao.

Razgovor s novinarem i redateljem Robertom Zuberom

Ova priča treba biti ispričana

Ni ovogodišnji Festival igranog filma u Puli nije protekao bez popularnog HTV-a novinara Roberta Zuberu koji je sve više u redateljskim vodama. Prošle se godine na Festivalu predstavio autobiografskim dokumentarnim filmom *Slučajni sin*, ovog je srpnja na konferenciji za novinare u Circolo najavio svoj novi film *Mila moja Senida* koji prvi put samostalno potpisuje kao redatelj.

razgovarala: Nicole Vojak

Tema filma *Mila moja Senida* u početku je zamišljena kao reportaža, da bi kasnije prerasla u filmski projekt, ponajprije zbog potresne priče. Kako ste došli na ideju za film?

Ne bih to baš nazvao idejom. Čuo sam za tu priču kao i svi ostali novinari. Priča o Senidi žalost nije jedina takva priča. Kao jedanaestomjesečna beba nestala je iz Tuzle, i bila je na popisu nestalih u ratu. Nekim čudom, usudio bih ga se tako nazvati, nakon šesnaest godina pronašli su je kao djevojku imena Mila Janković. Kada sam radio reportažu upoznao sam se s njom i tada je zapravo nastala zamisao za film. Ona mi je to sama predložila.

Znači, od početka je vaša suradnja išla pravocrtno...

Pa, i ne baš. Bilo je teško doći do nje. Nakon ekskluzivne vijesti o njoj, novinari su je stalno gnjavili. Dok smo uspjeli napraviti reportažu trebalo je vremena. Nakon razgovora i brojnih prijedloga, počelo se pričati i o filmu. Onda mi je ona sama rekla: zašto ti to ne bi napravio? Malo sam razmislio i onda sam prihvatio. Neko se vrijeme nisam smatrao sposobnim za takvo nešto. No, producent Boris T. Matić uvjerio me da to najbolje ja mogu ispričati.

Vi ste također, kao i Mila, posvojeno dijete. Možete li povući paralelu između vaše dvije životne priče? Koliko je vama bliska njena priča?

Naše priče imaju slične polazišne točke. Oboje smo posvojena djeca i imali smo, imamo, želju

pronaći svoju biološku obitelj. Moja priča je meni emotivno teška, i kada sam snimao film *Slučajni sin* to je bilo zaista osobno, možda čak i malo previše, ali mislim da je njoj teže. Za okolnosti u kojima se ona našla isključivo je kriv rat, a to je jedna, ovako sama po sebi, osjetljiva tema.

Za otkrivanje istine o Milinu životu trebali ste biti u kontaktu s raznim institucijama u Bosni i Hercegovini te Srbiji. Također, tražili ste izjave svjedoka. Jeste li se bojali?

Nisam se bojao, ali to je vjerojatno zato što nisam znao u što se upuštam. Mislim da bih sigurno razmislio dvaput da sam znao koliko su neke situacije opasne. Svjedoke je bilo vrlo teško pronaći, ali i vrlo lako pronaći, ovisno o kome je riječ. Neki su se ljudi bojali davati bilo kakve izjave, što je i razumljivo. Neki od ljudi o kojima oni pričaju su na pozicijama u Srbiji, i razumljivo je da se boje davati izjave. Snimanje se odužilo upravo zbog takvih situacija. Što se institucija tiče, u Srbiji nismo dobili toliko puno pomoći kao u Bosni i Hercegovini. Zato posebno želim zahvaliti Institutu za nestale i centru Dječje selo iz Novog sada.

Iz redova publike, i iz redova filmskih autora čuje se da je u hrvatskoj kinematografiji previše mračnih tema, poglavito o ratu. Publika se očito zaželjela vedrijih priča, komedija. S obzirom na film na kojem trenutačno radite, što vi mislite o tome?

Filmska umjetnost je umjetnost kao i sve ostale te su sve teme dozvoljene. Ne bih sebe odredio osobu iz svijeta filma, više kao neki *apendiks* filma. Nisam nikada planirao snimati filmove, osim *Slučajnog sina*. Imao sam potrebu ispričati ovu priču da bih nakon toga mogao slobodnije nastaviti sa svojim životom. Ja sam novinar i volim realnost. Moj je novi film osobna priča same Mile, i mislim da će se mnogi pronaći u ovoj temi. Ako će takav film pokvariti raspoloženje nekome dok ruča ili se relaksira uz *cappuccino*, nije me briga. Ova priča treba biti ispričana.

Pula OBJEKTIVno

Redatelj Antonio Nuić u zagrljaju majke Antonije i oca Srećka

Filmski unuk i djed Roko Roglič i Tonko Lonza

Rapsodija u bijelom

ZABAVA NA FESTIVALU I OKO NJEGA

Dragi filmoljupci, večeras je dodjela nagrada Festivala igranog filma u Puli i u Areni nas čeka pravi spektakl! Zabave će biti i na Festivalu i oko njega. U Puli i oko nje.

Večeras se tako na fažanskoj rivi održava kazališna predstava u izvedbi udruge FERR iz Pule, *Pretapanje-morerijeka*. Predstava počinje u 21 sat. Uz kazalište, večeras su nam u ponudi uglavnom koncerti. U Caffe Baru Mozart u 21

sat nastupaju Light Cast Band, s njihovim *rock classics* koncertom. U Vodnjanu na 5.-om *Bikers meetingu* koji organiziraju motoristički klubovi *Hornets* i *Moto CB*, kreće popodnevni moto defile, a po povratku u kamp moto igre. Navečer nastupaju Night Express, Bandx-tribute band AC/DC-u, te Drugo Dugme. U Uljaniku se možete rasplesati na *Saturday Night Fever* koji počinje u 22 sat. Tu su DJ Kedžo i DJ Hrki. Završena se zabava Festivala održava na prekrasnoj Verudeli gdje će sve festivalske goste, filmaše i dobitnike Zlatnih zabavljati skupina Gustafi. Vidimo se večeras! (Lucija Mulalić)

VREMENSKA PROGNOZA za Pulu za subotu 25. srpnja 2009.

U noći i ujutro ponegdje je moguće grmljavinsko nevrijeme. Danju su mogući rijetki lokalni pljuskovi i grmljavina. Puhat će umjeren sjeverac. Najniža jutarnja temperatura od 22 do 27, a najviša dnevna uglavnom između 30 i 35 °C.

Gustafi

Danas na Festivalu

SUBOTA, 25. SRPNJA

Kino Valli - Hrvatski filmski maraton

- 08.20 film Blizine
- 11.00 film Penelopa
- 12.30 film Crnci
- 14.00 film Čovjek ispod stola
- 15.30 film U zemlji čudesa
- 17.15 film Vjerujem u anđele
- 19.10 film Zagrebačke priče
- 21.10 film Kenjac
- 22.50 film Metastaze
- 00.30 film Ljubavni život domobrana

10.00 Kino Valli

Filmovi u nastanku

10.00 Istarsko narodno kazalište

Matineje za djecu
film Crveno poput neba

11.00 Circolo

Hrvatski filmski fokus
Razgovor o hrvatskoj filmskoj produkciji

12.00 Circolo

Press konferencija
Direkcije Festivala i Ocjenjivačkog suda
Dodjela nagrade Kodak

16.00 Istarsko narodno kazalište

Retrospektiva Pedra Almodovara
film Mračne navike

18.00 Istarsko narodno kazalište

Retrospektiva Pedra Almodovara
film Matador

20.30 Arena – VIP prostor

Domjenak – Badel 1862

21.00 Portarata

Život daleko od
asfaltiranih putova.

21.30 Arena

Svečana dodjela nagrada

22.00 Arena

PoPularna Pulica
film Ledeno doba 3: Dinosauri dolaze

23.45 Arena

Retrospektiva Pedra Almodovara
film Veži me

ZABAVA I FILM

23.00 Verudela

Završna zabava i
koncert skupine Gustafi